

3. Uvedená rámcová dohoda sa má vykladať tak, že opatrenia stanovené takou vnútroštátnou právnou úpravou, akou je úprava, ktorá je predmetom konania vo veci samej, ktorej účelom je sankcionovať zneužívanie pracovných zmlúv alebo pracovných vzťahov na dobu určitú, nemôžu byť menej priaznivé, než opatrenia vzťahujúce sa na podobné situácie vnútroštátnej povahy ani nemôžu v praxi znemožňovať alebo príliš sťažovať výkon práv priznaných právnym poriadkom Únie. Vnútroštátnemu súdu prindleží, aby posúdil, do akej miery sú ustanovenia vnútroštátneho práva, ktorých cieľom je sankcionovať zneužívanie opakovane uzatváraných pracovných zmlúv alebo pracovných vzťahov na dobu určitú zo strany verejnej správy v súlade s týmito zásadami.

(¹) Ú. v. EÚ C 63, 13.3.2010.

Uznesenie Súdneho dvora (ôsma komora) zo 16. novembra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský súd v Prešove — Slovenská republika) — Pohotovosť s. r. o./Iveta Korčkovská

(Vec C-76/10) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Ochrana spotrebiteľa — Smernica 93/13/EHS — Nekalé podmienky — Smernica 2008/48/ES — Smernica 87/102 — Zmluvy o spotrebiteľskom úvere — Ročná percentuálna miera nákladov — Rozhodcovské konanie — Rozhodcovské rozhodnutie — Možnosť vnútroštátneho súdu posúdiť aj bez návrhu prípadnú nekalú povahu niektorých podmienok)

(2011/C 30/18)

Jazyk konania: slovenčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Krajský súd v Prešove

Účastníci konania

Žalobca: Pohotovosť s. r. o.

Žalovaná: Iveta Korčkovská

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Krajský súd v Prešove — Výklad smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, s. 66) — Zmluva o spotrebiteľskom úvere upravujúca neprimerane vysoký úrok a uplatnenie rozhodcovského konania v prípade sporu — Možnosť vnútroštátneho súdu, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského nálezu, posúdiť bez návrhu prípadnú nekalú povahu týchto podmienok

Výrok

1. Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách musí byť vykladaná v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského nálezu, vydaného bez účasti spotrebiteľa, musí, pokiaľ má za týmto účelom k dispozícii nevyhnutné informácie o právnom a skutkovom stave, aj bez návrhu posúdiť neprimeranosť sankcie obsiahnutej v zmluve o úvere uzavretej poskytovateľom úveru so spotrebiteľom, ak je podľa vnútroštátnych procesných pravidiel možné vykonať také posúdenie v rámci obdobných konaní na základe vnútroštátneho práva.
2. Je úlohou dotknutého vnútroštátneho súdu určiť, či sa má podmienka zmluvy o úvere, aká je vo veci samej, upravujúca podľa zistení tohto súdu sankciu v neprimerane vysokej výške na ťarchu spotrebiteľa vzhľadom na všetky okolnosti týkajúce sa uzavretia tejto zmluvy považovať za nekalú v zmysle článkov 3 a 4 smernice 93/13. V prípade kladnej odpovede je úlohou uvedeneho súdu vyvolať všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, s cieľom ubezpečiť sa, že tento spotrebiteľ nie je viazaný touto podmienkou.
3. Za okolností, aké sú vo veci samej, neexistencia údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorý má podstatný význam v kontexte smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16. februára 1998, môže predstavovať rozhodujúcu okolnosť pre vnútroštátny súd v rámci jeho analýzy otázky, či podmienka zmluvy o spotrebiteľskom úvere týkajúca sa jeho nákladov, v ktorej sa nenachádza takýto údaj, je zrozumiteľná v zmysle článku 4 smernice 93/13. Ak nejde o takýto prípad, tento súd má možnosť aj bez návrhu posúdiť, či vzhľadom na všetky okolnosti týkajúce sa uzavretia tejto zmluvy je opomenutie údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov v jej podmienke týkajúcej sa nákladov tohto úveru spôsobiteľné prisúdiť tejto doložke nekalú povahu v zmysle článkov 3 a 4 smernice 93/13. Napriek tomu bez ohľadu na priznanú možnosť posúdiť túto zmluvu z hľadiska smernice 93/13, smernica 87/102 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu umožňuje aj bez návrhu uplatniť ustanovenia preberajúce do vnútroštátneho práva článok 4 tejto poslednej uvedenej smernice a stanovujúce, že neexistencia údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

(¹) Ú. v. EÚ C 134, 22.5.2010.